

РЕШЕНИЕ

№ 5935

гр. София, 29.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3890** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл.149, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на В. С. Д. от [населено място], жк Л., [жилищен адрес] [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-309/07.04.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-1305-2/02.01.2020г. и разпореждане № 214-00-1305-5/02.01.2020г на за ръководител на осигуряването за безработица.

Жалбоподателят оспорва постановления от административния орган отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а КСО отмяна на вече отпуснато ПОБ за минал период. Счита, че същото е незаконосъобразно и са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт. В с.з. жалбоподателят,редовно призован се представлява от адв.Д. и моли съда да отмени оспорения акт.Претендира разности.

Ответникът - Директорът на ТП С.-град към НОИ, чрез процесуалния си представител юрк.П. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, с оглед на което моли за отхвърлянето й.Претендира разности.

Административен съд С.-град, след като обсъди оплакванията в жалбата,писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.168,

ал.1 АПК, намира следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд.

Решението, което е предмет на съдебен контрол, е постановено в производство пред по-горестоящия административен орган по задължително административно обжалване на разпорежданията съгласно чл.117, ал.1, т.2, б."б" КСО. Решението на Директора на ТП на НОИ-С. град е връчено на жалбоподателя лично на 14.04.2020 г. Жалбата е подадена на 28.04.2020 г., в рамките на законоустановения срок по пощата и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със заявление от 03.02.2017г В. Д. е подал молба за отпускане на парично обезщетение за безработица, към която е приложил заповед № 006/01.02.2017г на Г. Е. за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. Чл.71 ал.1 КТ.С разпореждане № 214-00-1305-1 от 15.02.2017г на осн. Чл.54ж ал.1 вр. чл.54а ал.1,чл.54б ал.1 и чл.54в ал.1 КСО на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода 01.02.2017-30.11.2017г в размер на 14,09лв дневно.В следствие спрямо осигурителя Г. Е. са извършени нови проверки,които са установили нови факти и обстоятелства,а именно,че осигурителят не е внасял осигурителни вноски и липсват доказателства за реално упражняване на трудова дейност от лицата,което е основание за възникване на осигурителното правоотношение съгл. Чл.10 ал.1 КСО.С оглед на установеното са предприети действия за коригиране на информацията по чл.5 ал.4 от КСО,подадена от осигурителя,като данните за Д. за периода а22.01.2017-31.01.2017г вкл. са заличени.В тази връзка и осигурителния орган приема,че Д. не е имал качеството осигурено лице по см. на § 1 ал.1 т.3 ДР КСО по отношение на правоотношението му с Г. Е.,което обстоятелство е релевантно досежно правото,размера и срока на изплатеното му ПОБ.По отношение на Г. Е. е издадена заповед № ЗР-5-21-00405342/24.04.2018г на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. град,с което е възложено извършването на проверка.Тя е завършила с КП№ КВ-5-21-00674382/18.09.2019г,съгласно който в периода 2016-2018г от Г. Е. са подадени уведомления за сключване/ прекратяване на трудови договори,като са подавани данни по чл.5 ал.4 т.1 КСО с вид осигурен 01 и осигурителен доход близък ил равен на максималния,като при справката в регистър приходи на НОИ се констатира,че за периода от месец януари 2016 до м.11.2018г вкл. няма данни за внесени осигурителни вноски по фондовете на ДОО,като към датата на проверката задълженията са значителни.Управителят на Г. Е. подал декларация,че дружеството/ както и още две други извършват дейност в [населено място], [улица]/склад/ за перилни препарати.При извършена последваща проверка се установило,че на този адрес Г. Е. няма търговски обект,нищо пък работници.Същото се установило и от проверка в стоково тържище С.-Б. О..Изисканите от ТД на НАП-С. информация установила,че за периода 2016- 2019г няма данни за публикуван ГФО,декларираните приходи на дружеството периода 2012-2018г не са достатъчни за обезпечаване на плащанията по трудовите правоотношения и задълженията по осигурителните вноски,от дружеството са подадени декларации обр. 1 и 6 за много голям брой лица,което не съответства на дейността му и на декларираните приходи от нея,декларираните задължения по ДДФЛ,ДОО,ЗО,УПФ не са издължени,не са установени данни за притежавани активи от страна на дружеството,дружеството няма

подадени ГДД за 2016,2017,2018г по чл.92 ЗКПО.Съгл чл.92 ал.4 ЗКПО ГДД и ГФО не подават данъчно задължени лица,които през данъчния период не са осъществявали дейност.Единственият офис,в който било регистрирано фискално устройство- в [населено място], [улица] не бил установен като съществуващ от органите на НАП. Справката изготвена от Дирекция Инспекция по труда показала,че назначените по трудово правоотношение лица са с нереално високи заплати,посетени са всички посочени адреси за обекти на дружеството,при което е установено,че не е извършвана дейност.С оглед на резултатите от проверките илипсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството,респ. Трудова дейност на лицата,за които има подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 КСО ,контролните органи на ТП на НОИ С. град са приели,че за лицата,за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и данни по чл.5 ал.4 КСО в РОЛ няма възникнало осигувително отношение,тъй като не се установява да са упражнявали реално трудова дейност.Във връзка с това на осн. Чл.108 ал.1 т.3 от КСО са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00674027/18.09.2019г на Г. Е. за подаване на декларация обр.1 с код заличаване за лицата,за които има подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 КСО от дружеството.Предписанията са връчени по реда на чл.110 ал.4 от КСО и са влезли в сила на 02.11.2019г.Не са изпълнени в указания срок,поради което данните са служебно заличени на осн. Чл.3 ал.13 от Наредба№ Н-8/29.12.2005г на МФ.В резултата на заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход за В. С. Д. са заличени подаданите от Г. Е. данни по чл.5 ал.4 КСО за периода 22.01-31.01.2017г послужили за преценката на правото на ПОБ.

С Разпореждане № 214-00-1305-1/02.01.2020 г. за Ръководителят на осигуряването за безработица е отменил на осн. Чл.54ж ал.2 т.1 КСО разпореждане № 214-00-1305-1/15.02.2017г за отпускане на парично обезщетение за безработица на В. С. Д. за периода 01.02.2017-30.11.2017г в размер на 14,09лв дневно отказал отпускане на поисканото обезщетение. В него е посочено,че лицето не е осигурено лице по смисъла на чл.10 КСО и § 1 т.3 от ДР на КСО и не отговоря на изискванията на чл.54а ал.1 КСО.С разпореждане № 214-00-1305-5/02.01.2020г на за ръководителя на осигуряването за безработица на осн. Чл.54 ж ал.1 от КСО със същите мотиви е отказал отпускането на парично обезщетение за безработица на Д. за същия период. С Решение № 1040-21-309/07.04.2020 г. Директорът на ТП на НОИ- С. град е потвърдил обжалваните пред него разпореждания.

Към доказателствения материал по делото са приобщени представените от жалбоподателя документи, които се съдържат в административната преписка..

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от материално компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Според приложимата разпоредба на чл.54а, ал.1 КСО към момента на отпускане на паричното обезщетение за безработица/ февруари 2017г/ правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за

ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 от същия кодекс.Към 03.02.2017г когато жалбоподателят е подал заявление за отпускане на ПОБ по чл.54 а ал.1 КСО,същият видно от извлечението от регистъра РОЛ- стр.58 е имал трудов стаж за периода 05.06.2007-10.02.2014г при ЕТ З. и син/ 6 г 8 м и 9 дни/,а за периода 10.02.2014-03.01.2017г при работодател З. и син С. Е./ т.е за период от близо 2г10месеца и 23 дни,като при работодателят Г. Е. е бил на трудово правоотношение за периода 22.01.2017-01.02.2017г.Т.е независимо,че от проверките на ТП на НОИ С. град се установява,че работодателят Г. Е. е възможно да е сключил фиктивен трудов договор с жалбоподателя,което обстоятелство следва да бъде установено в съдебно производство по чл.74 от КТ,то осигурителния стаж на Д. при З. и син С. Е. отговаря на изискванията на чл.54а ал.1 от КСО към 01,02.2017г за отпускане на ПОБ.Въз основа на тези данни осигурителния орган е издал разпореждането от 15.02.2017г за отпускане на ПОБ в размер на 14,09лв дневно за периода 01.02.2017-30.11.2017.

По същество изискването на чл.54ж ал.1 т.2 от КСО,за да се измени или отмени влязлото в сила разпореждане по ал. 1 ,е да са представени нови документи или доказателства ,които имат значение за определяне на правото ,размера и периода на паричното обезщетение за безработица.Действително извършените проверки на осигурителя Г. Е. по същество биха могли да представляват нови документи или доказателства ,които да имат значение за определяне на ПОБ,но тяхното значение се отнася единствено и само до периода 22.01-31.01.2017г,когато Д. е бил в правоотношение с Г./ 9 дни/ и евентуално на размера на дневното обезщетение за безработица,което е изчислено на база осигурителния доход 01.02.2015-31.01.2017г/ стр.51/.За периода 01.02.2015-21.01.2017г Д. е имал редовно трудово правоотношение със З. и син Е. и това обстоятелство не се оспорва от осигурителния орган.Нещо повече този осигурителен стаж покрива изискванията на чл.54а ал.1 от КСО за отпускане на ПОБ.Заявлението е подадено в срока по чл.54 а ал.4 от КСО,поради което и дори да се приеме,че осигурителния стаж на Д. при Е. Г. не би следвало да се зачита,то предходният му стаж при З. и син Е. е достатъчен ,за да обоснове ПОБ.Ето защо и постановените две разпореждания ,първото с което се отменя предходното разпореждане за отпускане на ПОБ и второто,с което по същество се отказва изплащане на ПОБ за минал период са незаконосъобразни,тъй като взимат предвид единствено осигурителния стаж при Е. Г. ,който е едва 9 дни за периода 22.01-31.01.2017г,без да зачитат предходния непрекъсваем стаж на Д. в З. и син Е.,който надхвърля 9 месечен период за срок от последователни 15 месеца, и който стаж може и следва да послужи за отпускане на ПОБ,макар и при изчисленията на базата на която това да стане да е възможно да има корекция на дневното обезщетение. За да се мотивира решаващият орган посочва "в случая безспорно се установява, че между Е. Г. и жалбоподателя е сключен трудов договор ,който е прекратен на 31.01.2017г,но според осигурителния орган лицето реално не е осъществило трудова дейност въз основа на посоченото правоотношение. След като реално не е осъществена трудова дейност, не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т.е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на [чл. 10 от КСО](#) и [§.1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО](#), тъй като не е налице една от предпоставките по [чл. 54а от КСО](#) за възникване на правото на парично обезщетение за безработица."

Направения от административния орган извод, че оспорваният реално не е

осъществявал трудова дейност в изпълнение на сключения трудов договор е необоснован и недоказан, защото не се подкрепя от събраните писмени доказателства. Съгласно [§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО](#) по смисъла на част първа на този кодекс "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5.

От своя страна нормата на [чл. 10, ал. 1 КСО](#) регламентира, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по [чл. 4](#) или [чл. 4а, ал. 1 КСО](#) и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Спрямо осигурителя З. и син Е. тези изисквания са налице и Д. има право на ПОБ.

Според [чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж](#) осигурителният стаж се установява с данните по [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#), с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, като разпоредбата на [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#) във всички относимите към спорните периоди редакции задължава осигурителите и работодателите периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по [Закона за данъците върху доходите на физическите лица](#) - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване.

В съответствие с посоченото, видно от събраните по делото доказателства, осигурителят е изпълнил всички вменени му задължения в т.ч. и по [КТ](#), като за въпросния договор е подадено уведомление по [чл. 62, ал. 4 КТ](#) в ТД на НАП в законно определен срок, подадени са данни по [чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО](#) за посоченото лице, които съответстват на данните от разплащателните ведомости, а при подаването на данните в Регистъра на осигурените лица са спазени реда и сроковете, определени от действалата към момента нормативна уредба.

Като логично следствие от това при прекратяване на договора е била надлежно оформена и трудовата книжка на работника. Единственото, което не е спазил осигурителя Г. Е. е изплащането на дължимите осигурителни вноски, но това негово задължение се събира по реда на ДОПК и не е обвързано със санкция спрямо лицето, за което се декларират и следва да се внесат осигурителни вноски.

Дори да се приеме, че подписът на управителя на Г. Е. в заповедта за прекратяване на трудовия договор не е изпълнена от лицето И. Д., а от друго лице, с оглед на извършеното оспорване от страна на процесуалния представител на ответника, то това би рефлектирало единствено върху прекратяването на трудовото правоотношение, което е надлежно оформено, подадено е уведомление за

прекратяването, вписано е в трудовата книжка на лицето и то не твърди, че в последствие е полагало труд при този работодател. Т.е. с оглед на горното съпътстващите прекратяването на трудовото правоотношение документи не доказват наличието на неистинност на подписа на управителя на Г. Е., поради което и оспорването на истинността на документа следва да се отхвърли.

В унисон с посоченото е дори и обстоятелството, че Дирекция "Инспекция по труда"-С. е констатирала посочените по-горе нарушения на трудовото законодателство, което не би било възможно ако не се осъществява трудова дейност.

Независимо от това административният орган базира решението си единствено и само на въпросните заявление и обяснение, без да извърши действия по изясняване на тяхната достоверност, а ги приема безкритично и приоритетно пред съдържащите се в официалните регистри данни.

В този смисъл посочените в Задължителни предписания № ЗД-1-21-00674027/18.09.2019 г. заличаването на данните в информационния масив на НАП е въз основа на дадените от ТП на НОИ-С., но последните също са издадени само въз основа на посоченото в подадените от работодателя заявление и обяснение, без да са подкрепени от каквито и да било доказателства.

Ето защо нито влизането в сила на задължителните предписания, нито заличаването на данните в легитимните регистри е основание да се приеме, че не е извършвана реално трудова дейност, т.к. същите не са причина, а са следствие от непровереното и непотвърдено съдържание на подадените от търговеца заявление и обяснения.

Независимо от това работника не участва в това производство, не е адресат и не може да атакува задължителните предписания, въпреки че засягат правната му сфера, което се установява от предмета на настоящото дело и последното е възможността да защити правата си.

Предвид посоченото решението на директора на ТП на НОИ-гр. С., като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, е незаконосъобразно и същото заедно с потвърдените разпореждания следва да бъдат отменени.

Поради това, че след отмяната не е от компетентността на съда да се произнесе по въпроса за отпускане на парично обезщетение за безработица, то на основание [чл. 173, ал. 2 АПК](#) делото трябва бъде върнато като преписка на административния орган за решаване на въпроса по същество, като съобрази дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Предвид изхода на спора и направеното в жалбата искане ответната страна дължи да заплати на жалбоподателя направените по делото

разноски в размер на 350 (триста и петдесет) лева, включващи хонорар за един адвокат, като приема за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, т.к. съгласно [чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес възнаграждението за дела по [Кодекса за социално осигуряване](#) е 350 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на В. С. Д. от [населено място], жк Л., [жилищен адрес] [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-309/07.04.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-1305-2/02.01.2020г. разпореждане № 214-00-1305-5/02.01.2020г на за ръководител на осигуряването за безработица.

ВРЪЩА административната преписка на ръководителя на осигуряването и безработицата при ТП на НОИ С. град за произнасяне съгласно указанията, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт да заплати на В. С. Д. от [населено място], жк Л., [жилищен адрес] [ЕГН] сумата от 350 лв разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ :